

ת"פ (באר שבע) 29785-04-22 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר ביינסון

ת"פ (באר-שבע) 29785-04-22 - מדינת ישראל נ' אלכסנדר ביינסון/שלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 29785-04-22

מדינת ישראל

נגד

אלכסנדר ביינסון

ע"י ב"כ עו"ד דימטרי ורניצקי

בית משפט השלום בבאר-שבע

[06.06.2024]

כבוד השופט אריה דורני-דורון

גזר דין

הליכי הגבייה במדינת ישראל, מסורים ללשכת ההוצאה לפועל, לא לסכיני חיתוך צמיגים של העושים דין לעצמם. ככלל האיום או הביטוי האלים, יש ממנו בעל פה, ויש במבט עין, יש במעש מרומז, ויש בעצם הנוכחות של האיש או של אחר מטעמו בברכת "שלום עליכם" תמוהה לא במקורה לא בהקשרה. האיום או הביטוי האלים, יש בו כדי ערעור ביטחונו של האדם, שלוות נפשו של הפרט, אך יותר מכל נטילת ההגמוניה על שגרת החיים מן החוק אל העושה דין, אל המבקש להטיל מוראו על האחר, חיתתו על שאר האדם. עד מתי, יזעק מוראה של מלכות ודין, לא הליכים חוקיים למיצוי וסיום הסכסוך והמחלוקת אלא כוחניותו של אחד על אחר "אבדאי".

כתב האישום:

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בעבירות החזקת סכין, בהתאם לסעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וחבלה במזיד לרכב, בהתאם לסעיף 413 ה' לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הודה והורשע, ב-13.6.21, החנה המתלונן שהעסיק את הנאשם בעבודת גבס, את רכבו ברחוב ורדימון בעיר נתיבות. בשל יכוח שהתגלע בין הנאשם למתלונן על רקע אי תשלום בגין עבודת הגבס שביצע, נטל הנאשם מרכבו הוא, סכין אפורה עמה הצטייד מבעוד מועד, וחבל ברכב של המתלונן במזיד, באופן שחתך את צמיגי הרכב הקדמי ימני, קידמי שמאלי ואחורי ימני באמצעות סכין זו, הכול כאמור בכתב האישום. קביעת מתחם העונש ההולם

3. בהתאם להוראת תיקון 113 לחוק העונשין ול"מבחן הקשר ההדוק", שנקבע ב-ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14) אני קובע, כי מדובר באירוע אחד, בהינתן שהעבירות היו חלק מתוכנית עבריינית אחת, בוצעו בסמיכות זמן, באותו מיקום גיאוגרפי וקיימת חפיפה במהות הערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובנסיבות ביצוע העבירות. אירוע אחד מתחם אחד.

4. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בחנתי את עקרונות אותם מצווה אני לשקול:

הערכים המוגנים ומדיניות הענישה - קביעת המתחם :

א. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה הם שמירה על הקניין, תחושת הביטחון ושלמות הגוף של המתלונן ושל הציבור. גם מצד החזקת הסכין וגם מצד אופי ההיזק לרכב המצביע על זדון וזעם, וחיתוך 3 צמיגים באלימות גם אם מדובר בפגיעה ברכב.

ב. מידת הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית. בית המשפט העליון עמד לא אחת על החומרה שבעבירת החזקת סכין, גם אם לא נעשה בה שימוש. חומרה שנועדה לסייע במיגור תופעת "תת-תרבות הסכין". בעניינו הנאשם עשה שימוש בסכין ופגע ב 3 צמיגים, של רכב המתלונן על רקע סכסוך כספי. האיום הטמון במסר אלים זה ברור מלבד מהות העבירות.

ג. בחינת מדיניות הענישה הנהוגה מלמדת על קשת רחבה של ענישה, החל מענישה הצופה פני עתיד וכלה במאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות.

טענות המאשימה:

5. כראיות לעונש הגישה המאשימה רישום פלילי של הנאשם, גז"ד מת"פ 6218-11-19 להפעלת המאסר המותנה, וטיעונים לעונש בכתב (ת/1 - ת/3 בהתאמה).

6. מדובר באקט אלים וכוחני שעלול היה להתפתח לאירוע אלים יותר ומסוכן יותר.

7. מתחם העונש נע בין 7 - 14 חודשי מאסר בפועל.

8. לזכותו של הנאשם: הודאתו. החיסכון בזמן שיפוטי. התקבלו תסקירי שירות מבחן ובסופו של יום המליצו על ענישה חינוכית שיקומית בדמות צו של"צ. תסקיר שירות המבחן מהווה אך המלצה.

9. בתסקיר הראשון צוין כי הנאשם בעל דפוסי חשיבה שוליים, כאשר ניכר כי בולט שימוש בשפה ובתוכן, המצביעים, כי אימץ גישות תוקפניות כאמצעי להעברת מסרים ופתרון בקונפליקטים, מתקשה לשלוט ברגשותיו, ובהתנהגותו, במיוחד כאשר מרגיש תחושות של פגיעה וזלזול או פחד, תחושות אלה עלולות להביאו להתנהגות פורצת גבולות.

10. הנאשם החל באופן ראשוני בלבד לערוך התבוננות מעמיקה וביקורתית, ושולב בקבוצה טיפולית ביום 15.5.23 ועד ליום 10.09.23 השתתף ב-14 מפגשים כאשר בסמוך למועד זה פרצה מלחמת "חרבות ברזל" והנאשם לא המשיך בטיפול.

11. אין מדובר במי, שעבר הליך משמעותי, שיש בו ללמד על הפנמה משמעותית של דפוסי התנהגות. משכך, עתרה המאשימה שלא לקבל את המלצת השירות ולא לחרוג ממתחם העונש ההולם אליו עותרת המאשימה.

12. לנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 15 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש, סמים, תעבורה בגין אף ריצה הוא מאסרים ממושכים. כמו כן, תלוי ועומד נגדו מע"ת בן 5 חודשים.

13. לאור האמור, עתרה המאשימה למקם את הנאשם בחלקו הבינוני של המתחם אליו עתרה, להפעיל את התנאי במצטבר לכל עונש שיושת על הנאשם ביחד עם עונשים נלווים של מע"ת ארוך, קנס, פיצוי והתחייבות. טענות ההגנה:

14. הסנגור העיר למאשימה כי הנאשם לא רק השתתף ב-14 מפגשים אלא שהוא ממשיך עד היום ללכת לקבוצה הטיפולית בתדירות של פעם בשבוע מה שמסייעו בצורה ניכרת. יש לו קשר עם שירות המבחן.
15. יש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש בדמות של"צ וכן להטיל עליו צו מבחן.
16. המאסר על תנאי שהמאשימה עותרת לו אינו חל בנסיבות המקרה.
17. לחילופין ולמען הזהירות עתרה ההגנה להארכתו של המאסר על תנאי בהתאם לסעיף 56 לחוק העונשין וכן בהתאם לאור שיקולי השיקום.
18. הנאשם נותן את הדין בגין אירוע ישן מחודש יוני 2021 בגין עבירות של חבלה במזיד לרכב והחזקת סכין שלא כדין. לא נגרם נזק למתלונן עצמו, הוא לא נזקק לטיפול רפואי, העבירה נעשתה כלפי רכב. המתלונן היה ער לכך ולא נסע באי ידיעה ובסיכון חיים בכביש.
19. מדובר במי שהודה בהזדמנות הראשונה, כבר בחקירתו הראשונה ובכך חסך משאבים ציבוריים רבים, חסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה.
20. מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין מאסר מותנה לבין מאסר בעבודות שירות ברף הבינוני כאשר בכל מקרה עתרה ההגנה מביהמ"ש לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם וזאת בהתאם לסעיף 40 ד (א) לחוק העונשין וזאת בשל שיקולי השיקום.
21. באף מקרה מהפסיקה שהוצגה לא הייתה התייחסות לשיקולי שיקום. הנאשם דן השתקם ויש סיכוי שימשיך להשתקם במסגרת התוכנית גם בעתיד.
22. התסקירים מפרטים כברת הדרך השיקומית הארוכה שעשה הנאשם:
בתסקיר הראשון מיום 01.04.2023, צוין כי הנאשם בן 37, רווק, אב ל-2 ילדים משתי מערכות זוגיות, שוכר דירה לבד ועובד לפרנסתו בעבודות בניין. מצבו הכלכלי של הנאשם קשה ומורכב. מהתסקיר מיום 01.04.2023. עולה כי בתו הגדולה של הנאשם היא הנאשם שותף מלא בגידול הילדה, יש הסדרי משמורת שהינה משותפת בין הנאשם לאם הילדה.
- לנאשם בוצעו מספר בדיקות לגילוי שרידי סם וכל הבדיקות יצאו נקיות. שירות המבחן פירט באותו תסקיר כי הנאשם חווה העדר דמויות משמעותיות שהציבו לו גבולות בהתנהגות וזה אולי גרם לכך שהתפתחו אצלו אותם דפוסים אימפולסיביים ואולי האלימים. ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע והנאשם כבר באותו תסקיר הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולית ובהתאם לכך, נדחה התיק לקבלת תסקיר משלים.
23. בתסקיר המשלים מיום 10.09.2023 אשר הינו חיובי ביותר, עולה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות ונכון ליום עריכת התסקיר התקיימו 14 מפגשים כאשר השירות מציין שהנאשם משתף פעולה באופן מלא, עקבי, רציני ומאוד משמעותי לקבוצה תוך שהוא משתף באותנטיות ובכנות הקבוצה אודות חייו ובדבר המשברים שחווה ומצליח לזהות רגשותיו השלילים ולקבל כלים להתמודד איתם.
24. הנאשם ממשיך ללכת לקבוצה הזו כי זה עוזר לו והוא מקבל כלים להתמודדות.
25. שירות המבחן התרשם באותו תסקיר כי הנאשם לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מבין את הסיבות והמניעים לביצוע, מביע חרטה. הנאשם נתרם מההליך הטיפולי ומקבל כלים מההשתתפות בקבוצה ומיישם אותם יום יום, שומר על אורח חיים נורמטיבי הן בתחום המשפחתי והן בתחום התעסוקתי, עובר הליך משמעותי בהתייחס לניהול מצבי כעס ומביע רצון ומוטיבציה להמשך טיפול.

26. שירות המבחן מציין את העובדה כי הנאשם עובר הליך שיקומי מצליח לבחון דפוסים שליליים, מתפקד בצורה נורמטיבית בפן המשפחתי והתעסוקתי מה שמפחית את הסיכון לחזרתו לפליליים. שירות המבחן התרשם שענישה בדרך של מאסר בפועל תוביל לרגרסיה משמעותית במצבו של הנאשם. אדם שעבר כזה הליך שיקומי ארוך והוא ממשיך לתפקד גם בתחום המשפחתי, מגדל את הילדה שלו שהיא נכה, עובד בעבודה פיזית קשה, אדם כזה להכניס לבית סוהר או עבודות שירות בשבילו זה קטסטרופה. זו לא תוצאה ראויה או צודקת לטעמי.
27. מאז ביצוע העבירה לא נפתחו לנאשם תיקים חדשים.
28. המאסר המותנה לא חל. נוסח של התנאי שנגזר לנאשם במסגרת ת"פ 6218-11-19 על ידי כב' השופט ברסלר, בסעיף ב' נכתב "5 חודשים מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מהיום שלא יעבור עבירת אלימות כלשהי, לרבות איומים". לדעת ההגנה התנאי לא חל לגבי אלימות כלפי רכוש. אם המאשימה הייתה סבורה שיש כאן איום. היו מייחסים לו עבירה של איומים. הנאשם לא עבר עבירה של איומים אלא עבירה של החזקת סכין והיזק לרכב.
29. פרשנות התנאי היא עבירות אלימות כלפי אדם ואיומים כלפי אדם ולא עבירת רכוש או החזקת סכין.
30. האינטרס הציבורי הינו התחשבות בשיקולי השיקום.
31. לחילופין יש להאריך את תקופת התנאי. גם שירות המבחן ממליץ על זה. בפרוטוקול הכרעת הדין מיום 30.11.22, כאשר הנאשם הודה בעובדות כתב אישום המתוקן הוא נשלח לתסקיר ושירות המבחן התבקש לחוות דעתו לעניין התנאי ככל שהוא חל. שירות המבחן התייחס והמליץ לגזור על הנאשם עונש של"צ. אם הומלץ בתסקיר על של"צ המסקנה שאין תחולה.
32. לדעת ההגנה בעונש השיקומי יש כדי לעודד את הנאשם להמשיך בדרך הטיפולית והשיקומית. שירות המבחן ממליץ להעמיד את הנאשם בצו מבחן משך שנה, המשמעות היא שאם הנאשם לא ישתף פעולה עם השירות וימשיך ללכת לקבוצה או שיפתחו נגדו תיקים, תמיד ניתן יהיה להגיש בקשה להפקעת צו מבחן ולגזור על הנאשם עונש חלופי.
- הנאשם בדברו, סיפר כי הואגר בנתיבות, התחיל לעבוד בתחום הבניין, יש לו 2 ילדים הילדה בת 9 והילד בן 4. הילדה צורכת המון השגחה והמון תשומת לב, בשל מצב בריאותה. הנאשם שייך לקבוצה טיפולית שביקש להשתתף בה. הנאשם ביקש מבית המשפט לאפשר לו להמשיך את הטיפול בקבוצה. להמחיש דרכו של הנאשם החדשה סיפר כי הוא אינו עובר ברמזור אדום. המפגשים בקבוצה כל יום שלישי מ17:00 - 18:00, בדיקות השתן נקיות. מדיניות ענישה נוהגת :

- א. פסק דינו של סגן הנשיא, כב' הש' ברסלר גונן, ב-ת"פ 34985-04-16 מדינת ישראל נ' ברנדנוי (13.9.18), קבע כי בהינתן הערכים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה בעבירה של החזקת סכין בלבד - מתחם העונש ההולם הוא 3-12 חודשי מאסר בפועל. ערעור על פסק הדין נמחק לבקשת הנאשם ב-עפ"ג 64474-10-18 ברנדנוי נ' מדינת ישראל (20.11.18).
33. במסגרת פסק הדין הובאו גזרי דין במקרים של החזקת סכין ללא עבירת היזק לרכב או לרכוש כגון:
(1) ברע"פ 2932/08 מרג'אן נ' מדינת ישראל (12.6.08) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור של נאשם, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה יחידה של החזקת סכין, ונדון לחודשיים מאסר בפועל.
(2) בעפ"ג (מרכז - לוד) 32376-12-09 שביטה נ' מדינת ישראל (9.2.2010) נדון עניינו של נאשם, בעל עבר פלילי, שהורשע בעבירה יחידה של החזקת סכין. הנאשם נדון בבית משפט השלום לעונש של 12 חודשי מאסר, ובהליך הערעור הופחת עונשו ל- 8 חודשי מאסר בפועל ויתר רכיבי גזר הדין נותרו על כנם.
(3) בת"פ (ראשל"צ) 4062-08 מדינת ישראל נ' קסטיאל (3.2.2010) נדון נאשם בעל עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של החזקת סכין ובעבירה של הפרת הוראה חוקית ונגזר דינו ל- 3 חודשי מאסר בפועל ו- 7 חודשים מאסר על תנאי.
(4) בת"פ (ב"ש) 29351-03-12 מדינת ישראל נ' נסימוב (30.6.2013) נקבע מתחם עונש הולם לנאשם שהחזיק סכין מחוץ לביתו כמתחם שהרף התחתון שלו הוא מאסר מותנה.
(5) בת"פ (בית-שמע) 6504-11-13 מדינת ישראל נ' אלוני (29.3.2016) נדון נאשם נעדר עבר פלילי אשר הצטייד בסכין על מנת לאסוף את אחותו אשר נקלעה לוויכוח עם אחר, בשעות הלילה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה הולם של ענישה מוחשית שאינה כוללת מאסר בפועל ועד 8 חודשי מאסר.
34. ברע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.14) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור על אי ביטול הרשעה , על פי הודאת הנאשם , ב-3 עבירות חבלה במזיד ברכב וגניבה. המבקש מרח צואת כלבים על מכונית שכנתו וניקב הגלגל השמאלי של רכבה בעזרת מברג, וכן חיבל בשתי מכוניות נוספות, השייכות לשכניו, על ידי ניקוב הגלגל במברג. בית משפט השלום קבע, כי בעבירת חבלה במזיד לרכב המתחם נע ממאסר על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל. על המבקש, נעדר עבר פלילי הושתו מאסר על תנאי, קנס, של"צ, צו מבחן לשנה ופיצוי למתלוננים;
35. ברע"פ 632/14 אדוניה נ' מדינת ישראל (31.7.14) (להלן: ענין אדוניה) - נדחו ערעור ובקשת רשות ערעור של מי שהורשע בהחזקת סכין בלבד ונדון למאסר מותנה ו-180 שעות שירות לתועלת הציבור, חרף המלצת שירות המבחן ונסיבותיו חיי המורכבות של המבקש;
36. בעפ"ג (מחוזי-מרכז) 21044-02-18 מדינת ישראל נ' רודבסקי (17.07.18) - בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המדינה והשית 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בגין הרשעתו בעבירת חבלה במזיד במכונית, על רקע סכסוך שכנים מתמשך, שבעיצומו לכלך המשיב את הרכב, ניפץ חלונו ולבסוף הציתו. בית משפט השלום קבע מתחם בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר, שיכול שירוצו בעבודות שירות והשית 7 חודשי מאסר על תנאי;

37. בתפ"ח (מחוזי-נצרת) 51985-05-14 מדינת ישראל נ' יוסף (29.12.14) - הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות חבלה במזיד ברכב והחזקת סכין. הנאשם ניקב שניים מצמיגי רכב המתלונן באמצעות סכין. בשים לב לגילו הצעיר, לעברו הנקי, להודאתו ולנטילת האחריות על ידו ולהבעת הצער והחרטה על מעשיו, כיבד בית המשפט את הסדר הטיעון והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר, לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלונן; נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40 יט לחוק העונשין - הנאשם הוא המבצע היחיד ומשכך העיקרי. הסכין הייתה מוכנה ברכב הנאשם. הסיכון מוכנה כי אם ידרש לה יוכל בכל עת לעשות בה שימוש. הנאשם עושה שימוש בסכין. הנאשם חותך בזעמו ובמסריו למי שאינו משלם חובו לו, את שלושת צמיגיו של הרכב. הנאשם בציניות משאיר צמיג אחד שלם תקין. מדובר במי שנוטל הדין לעצמו. הוא לא עושה שימוש בבתי המשפט לגבות חובו. לנאשם יש דרכים אלימות מהירות לעשות כן. הנאשם מחושב. אינו פוגע באדם אלא ברכושו, אך המסר ברור. הנאשם לא יוותר על כספו. אין מדובר בהחזקת סכין בלבד. מדובר בהחזקה ובשימוש ועל רקע של סכסוך כספי. סכסוך כספי מביא לאלימות ומי שנוקט בה עם סכין עלול להגיע גם לבעל החוב עצמו או למי מטעמו. תחילת הדין בעצמי היא כלפי הרכוש וסופו כלפי החייב המעסיק. אמצעי גבייה של חוב ביחס למי שחותך צמיגי רכב החייב אינם נעצרים בחיתוך צמיג. "אי תשלום" חוב" ביחס לאדם אלים הוא השפלתו וניסיון הונאתו - אדם אלים לא יעצור בקבלת סירוב התשלום כפי שהוא ובהגשת תביעה כספית. מכאן הסיכון מכאן החומרה.

מתחם העונש ההולם

38. הנאשם הורשע ב 2 עבירות המהוות אירוע אחד, ומשכך אני קובע מתחם עונש הולם לאירוע כולו, ממאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל. העבירה מצויה ברף הבינוני נמוך של המתחם.

נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה :

39. הנאשם בעל עבר פלילי מכביד.

40. הנאשם מצוי בהליך שיקומי עליו מעיד תסקיר שירות המבחן.

41. הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי.

42. לנאשם מאסר על תנאי שקיימת לגביו מחלוקת בין הצדדים האם בר הפעלה הוא אם לאו.

43. באשר לפגיעה קונקרטיה בשיקומו של הנאשם - בא כוח הנאשם הפנה להמלצת שירות המבחן וציין כי הנאשם מצוי בהליך שיקום שיש להתחשב בו בסטייה ממתחם הענישה ולהימנע מריצוי מאסר מאחורי סורג ובריה או בעבודות שירות. אכן שוכנעתי כי הנאשם בהליך שיקומי. נאשם שלו עבר פלילי בחר להשתלב בקבוצה טיפולית כדי להפנים יסודות האלימות באישיותו ולקנות כלים להתמודד נכון יותר לעתידו, בשל אופיו המסבכו. אכן נתתי דעתי כי מדובר בהליך שיש לעודדו. מנגד מדובר בנאשם שלו עבר פלילי המודע להיבט העברייני של מעשיו. היודע ומכיר את הדין והשלכות מעשהו ואין זו הפעם הראשונה בה הסתבך עם החוק בגיל משובת נעורים, במעשה המזוהה עם עבריינות לשמה.

44. בית המשפט ביקש לאזן בין מאמצי השיקום לבין כלל הנסיבות לקולה ובכללן : הודאת הנאשם, קבלתו הדין, כבדת הדרך שעשה בהליך השיקומי, והינו ער לאמירות תסקיר שירות המבחן בכל הקשור להשלכות מאסר מאחורי סורג ובריה או בעבודות שירות. אלא, שלא ניתן לדלג על עבירות אלימות לפיהן מילה מחלוקת כספית, פיטורים, אי מתן שירות מסכנות את הצד שכנגד בפגיעה ברכושו או בסיכון שלומו.

מנגד יש שלב שבו הרתעת נאשם לא תבוא ממאסר מאחורי סורג ובריה אלא דווקא מבניית אישיות אחרת, וכדברי כב' סגן נשיאת בית המשפט המחוזי בת"פ 34985-04-16 מדינת ישראל נ' ברנרדניו. המציין את רע"ב 7436/14 גור נ' שירות בתי הסוהר (30.11.2014) בו התייחס כב' השופט א. רובינשטיין, תוך עיון במקורות, לדרישה הן כלפי העבריין שישקם עצמו והן כלפי החברה לאפשר זאת -

"... "הבא להיטהר מסייעין אותו" (בבלי שבת, ק"ד) ... גם אם קשה במקרה כגון ענייננו לומר בפה מלא "מודה ועוזב ירוחם" (משלי כ"ח, י"ג) ... עדיין אין הדלת נעולה לשיקום גם לעבריין קשה; ... גישת היהדות "שיש לעזור לעבריין להשתקם, והיהדות מוכנה ללכת כבדת דרך כלפי אדם המוכן לגלות סימני תשובה" ... הגם שהחטא הכבד נעשה, ואת המעוות אי אפשר לתקן במציאות, יש מקום לחרטה ולצער ועמם לחלוף הזמן כטעם לחסד ולתיקון. דברים אלה, גם אם קשה אנושית להלמם בזכרנו את המעשה, מצביעים על פתח שיקום ... שומה עלינו לעודד עבריינים המבקשים להשתקם."

למקומו של השיקום באינטרס הציבורי ראו גם ע"פ 8092/04 חביב נ' מדינת ישראל (10.9.2006) [להלן: "עניין חביב"] שם פסקה כב' השופטת א. פרוקצ'יה כי -

"מבחינת האינטרס הציבורי בהגנה על שלום הציבור ובטחונו, שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפייה כי לא יחזור לעולם הפשע. ציפייה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס חברתי רחב. שנית, מבחינת העבריין, השיקום המוצלח פותח בפניו אופקי-חיים חדשים, ולראשונה עולה תקוה כי יוכל לפנות לדרך חיים בונה, שבה יוכל להשתלב באורח חיים יציב וקונסטרוקטיבי."

גזירת העונש המתאים לנאשם:

ביחס לשאלה האם התנאי חל על התיק דנן, עומדות השאלות הבאות :

45. האם המבחן הינו פורמאלי מצומצם דהיינו משלא הורשע הנאשם בעבירת אלימות או איומים כלפי אדם אלא בהחזקת סכין ובהיזק לרכושו, או שהמבחן הוא מהותי דהיינו עבירת אלימות או איומים פרשנותה גם בעבירה שיש בה מרכיבים שכאלו גם אם לא הוכתרה כך.

46. יכולתי לדייק ולפטור המסקנה בעיון בניסוח התנאי מושא המחלוקת בין הצדדים, ולפיו מדובר בתנאי שנוסחו שלו מבקש פרשנות רחבה ובלשון התנאי : " שלא יעבור עבירת אלימות כלשהי לרבות איומים" דהיינו : א. גם עבירת האלימות וגם עבירת האיומים הושוו זו לזו. זו בכלל זו.

ב. גם עבירת האלימות וגם האיומים יכולות להיות מכל סוג -כמשתמע מהמלים " כלשהי " בין אם כלפי אדם ובין אם כלפי רכוש .

כך שמעצם הניסוח ותכליתו הפרשנית הסבירה היחידה המשתמעת והתכליתית מניסוחו בת"פ 6218-11-19 העבירות מקיימות את התנאי.

47. נוסף לאמור, בתי המשפט היתוו את הדרך בהתחקות אחר הוראת התנאי בהיבט המהותי להבדיל מפרשנות טכנית פורמאלית ראו: ע"פ 49/80 מבילתי נגד מדינת ישראל פ"ד לד (3) 808, 811, 1980, ע"פ 308/06 מדינת ישראל נגד סבן. איום באלימות הוא עבירת אלימות. וואנדליזם והיזק לרכב בזדון סמוך לוויכוח כספי ברכב של בעל צד בסכסוך הוא איום. אלימות כלפי רכוש היא אלימות. כן יצויין עפ 6420/10 קלאודיו סלסנר נ' מדינת ישראל:

" כ. לא זו אף זו, גם המבחן התכליתי-מהותי-ענייני להפעלת התנאי שאליו מפנה כאמור המערער, מוביל בנדון דידן לתוצאה דומה, שכן "עיקר הוא לא בקריאת החוק ה'יבש', ואין להסתפק אך בזיהוי נורמטיבי של הרכיבים היוצרים את העבירה השניה; עיקר הוא במהות - בהתנהגותו של הנאשם בעבירה השנייה ובשאלה אם התנהגות זו מקיימת את רכיבי עבירת התנאי... עיקר הוא במעשה ולא בשם המעשה, בהתנהגות האסיר ולא בכינויה, בַּתוֹךְ ולא בקליפה" (בג"צ 3315/04 שיטרית נ' בית המשפט המחוזי בירושלים, פ"ד ס(2) 413, 426 - המשנה לנשיא חשין; וראו גם ע"פ 1867/00 מדינת ישראל נ' גוטמן, פ"ד נד(3) 145, 150). ... עבירות בעלות גרעין זהה של רכיב התנהגותי ייחשבו כבאות בגדר התנאי (הלוי, חלק ג', עמ' 830). ... והמשותף לשני האירועים היה הטלת אימה ופחד על הקרבן. זו סיטואציה מובהקת שבה יש להפעיל את התנאי. המערער ביקש לעבור אותה עבירה שמפניה ניסה בית המשפט להרתיעו באמצעות המאסר המותנה; האלימות אמנם היתה מילולית, אך תכליתה היתה זהה לזו שבאירוע הקודם - הטלת אימה ופחד לצורך ביצוע שוד. סיכומם של דברים, המאסר המותנה שהוטל בת"פ 1447/08 בר הפעלה, הן בפרשנות תכליתית הוגנת הן בדמיון בעובדות המקרה; המקרה דנא אינו יכול להותיר ספק באשר לתחולת התנאי." עוד אציין רע"פ 6352/12 מחמוד סעדה נ' מדינת ישראל

" כפי שציין בית המשפט המחוזי, אין מחלוקת של ממש בדבר האפשרות, כי גם אלימות נגד רכוש אלימות היא. ואולם נגרס, כי עבור המבקש, "אין פירוש זה מובן לו וברור מאליו, לדעת ששבירת חלון רכב, אגב ניסיון לגנבו, תפעיל את התנאי בעבירת אלימות מסוג פשע" (פסקה 25 לבקשה). אלא שנכח חובתו של בית המשפט לנסח תנאי ברור שיגדיר "אילו עבירות רצו ללכוד ברשת" כמוזכר מעלה, ונכח האפשרות הניצבת בפניו להגדיר תנאי רחב עד כדי "פשע כלשהו", אינני מוצא להניח, כי סגן הנשיאה מודריק התכוון לצמצם את יריעת התפרשות התנאי ל"עבירות אלימות" כלפי גופו של אדם בלבד; אלימות היא אלימות היא אלימות. אף אינני בטוח, בכל הכבוד, כי רואה אני עין בעין עם בית משפט השלום, בכל הנוגע למשקל שיש ליתן לנסיבות העבירה הראשונה במסגרת פרשנות התנאי, שכן דרישה זו אינה עולה מן ההלכות המצוינות מעלה, בעניין דוויק ובעניין מסילתי (בהן ביקש בית המשפט דווקא, שלא להכפיף את תחולת התנאי לנסיבות הרקע עליו ניתן).

.. "במילון מוגדרת אלימות כ"תוקפנות, שימוש בכוח הזרוע או בנשק" (מילון אבן-שושן מחודש ומעודכן לשנות האלפיים). הגדרה זו אינה קובעת מהו נשוא התוקפנות או השימוש בכוח, הנדרש על מנת שתתרחש אלימות, ומכאן שאין הכרח בקרבן בשר ודם לצורך התרחשותה. פרשנות זו מקובלת גם בספרות: " 48. נוסף מקור נוסף, לעצם ההגדרות העקרוניות המהותיות של עבירות "האלימות" ו"האיומים". בהקשרים נוספים עולה, כי המונח "אלימות" כולל גם אלימות כלפי רכוש לדוגמא שליחת חומר דליק בבית עסק נחשבת למעשה אלימות. ראו: ע"פ 49/88 חיים רוקח נ' מדינת ישראל, פ"ד מב (1) 605,1988 ע"פ אגבריה מוסטפה עבדאללה נגד מד". זאת ועוד, אלימות של בן זוג כלפי רכוש מאפשר לבת הזוג להעיד כנגדו גם אם אין היא הנפגעת על ידו, משום שזו מוגדרת כ"אלימות" ראו ע"פ עומרי נגד מדינת ישראל ע"פ 500/77 פ"ד לג (2) 1,979, 681, וכן ראו ע"פ 103/80 קרני נגד מד" פורסם בנבו. נוסף לאמור, ת"פ 3835/05 מדינת ישראל נגד אריאל פלטו: " הגדרת המונח 'אלימות' כשלעצמו, אינה מוגבלת לאלימות נגד הגוף בלבד, והפסיקה כבר הכילה בו, בנוסף לאלימות כנגד הגוף, גם אלימות כנגד הרכוש, וגם אלימות מילולית. כך גם לגבי איום - ניתן לאיים על אדם באמצעות איום כלפי הגוף ו/או וכלפי הרכוש"

49. במקרה דנן, האלימות וגם האיום עולים ממעשה העבירה במהותה: היזק בזדון לרכב המתלונן עקב טענה לחוב כספי. לא צריך מלים כדי להגדיר השימוש בסכין כלפי הרכוש כאלימות-המעשה אלים, השימוש ב"כלי נשק" אלים, הוואנדליזם אלים, והשפה המעשית ברורה. בעל הרכב או הציוד המושחת, פוגע בביטחונו ומחסר בו. הוא מודע להקשרם של דברים. הוא חוות אלימות ברכושו והוא חש מאוים.

50. נהיר הוא כי אלימות כלפי רכוש אלימות היא, במיוחד כשהיא מבוצעת בסכין, שיש בה כדי שימוש "בנשק", בסכסוך כספי ובסמוך לוויכוח. המהות היא אלימות. המהות היא איום מעשי. אלימות קשה כלפי רכוש של אדם במזיד היא איום היא אלימות. גם איום של פגיעה בקניין הוא איום. אדם מן השורה מתערער בביטחונו ושגרת חייו גם כשקניינו בסכנה.

סוף דבר לעניין תחולת התנאי, הריני פוסק כי התנאי חל בשל תכליתו ומהות מעשה העבירות באירוע האלים והמאיים בו הורשע הנאשם.

הארכה של התנאי או הפעלה של המאסר המותנה :

הכלל, כפי שנקבע בסעיף 55 ל-חוק העונשין, הוא כי מאסר מותנה יופעל שעה שהנאשם עבר, בתקופת התנאי, עבירה שנקבעה בגזר הדין בו הושת התנאי, הורשע בה ונדון לעונש מאסר בשלה. החרוג לכלל נקבע בסעיף 56 ל-חוק העונשין, ולפיו אם לא הושת מאסר בפועל, רשאי בית המשפט להאריך תקופת התנאי "...מטעמים שיירשמו, ..., אם שוכנע... שבנסיבות הענין לא יהיה צודק להפעיל את המאסר על תנאי...".

אורך המאסר המותנה הוא לא טעם מיוחד המצדיק אי הפעלתו:
ברע"פ 2801/14 מראד נ' מדינת ישראל (1.5.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-עפ"ג 48101-10-13 מדינת ישראל נ' מראד (30.10.13). בקבלו ערעור המדינה, קבע בית המשפט המחוזי בבאר שבע, כי היות אורכו של המאסר המותנה "לא מידתי" הוא לא שיקול בשאלת הפעלת המאסר המותנה. "יתרה מכך, לו סבר המשיב, כי מדובר בעונש שאינו מידתי וראוי, היה עליו להגיש ערעור לערכאה גבוהה יותר ולא להמתין לשלב בו תתבקש הפעלת התנאי". כן נקבע כי "... ככל שבתי המשפט ימעטו לחרוג מן הכלל של הפעלת התנאי, כך יגדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה". בדחותו בקשת רשות הערעור, הפנה כב' הש' שהם לקביעת כב' הש' פרוקצ'יה בסעיף 20 להחלטתה ברע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (14.9.09) - "... שיקול הדעת הניתן לבית המשפט בהארכת עונש מאסר מותנה מתמקד במצבים שבהם מוצדק לתת לנאשם הזדמנות נוספת לחזור לדרך הישר, כאשר הוא מראה סימנים המניחים יסוד לציפייה כי כך יהיה. עצם אורכו של עונש המאסר על תנאי שהוטל בגין הליך קודם אינו טעם מיוחד להארכתו, במיוחד כאשר הנאשם אינו מראה סימנים אמיתיים של הכרה והפנמה של משמעות התנהגותו הפלילית. הימנעות מהטלת עונש מאסר בפועל והארכת תקופת התנאי רק בשל היקפו של עונש המאסר על תנאי שיש להפעילו, אינה מתיישבת עם קו עונשי אפקטיבי וראוי בנסיבות מקרה זה".

מטרת התנאי - הרתעה אישית. הפעלת המאסר המותנה - הרתעה אישית והרתעת הרבים:
זאת ועוד, להפעלת המאסר המותנה יש משמעות גם בבחינת הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40 ל-חוק העונשין [ראו ע"פ 49/80 מסילתי נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 808 (1980); ע"פ 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119 (2005)]. כאשר "ביסודו של מנגנון המאסר המותנה גלומה התכלית של הרתעת הנאשם מפני שיבה לסורו... באמצעות הבטחה כי ביצועה יוביל בודאות למאסרו בפועל", לצד ההזדמנות שניתנה לנאשם "לעלות על דרך הישר כשהוא מצוי בפיקוחה של עין צופיה, תחת מיצוי הדין עמו", כך "אם יאמץ נאשם הזדמנות זו, אכן יזכה להקלה בעונשו. ואולם, על שלא בחר לאמץ הזדמנויות חוזרות ונשנות שהוענקו לו באופן זה, אין לו למבקש להלין אלא על עצמו" [ראו פסקה כב' לפסק דינו של המשנה לנשיאה, כב' הש' רובינשטיין ב-רע"פ 4935/12 עמאר נ' מדינת ישראל (13.1.13) והאסמכתאות שם].
ע"פ 4571, 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 125 קבע כב' הש' א' א' לוי -

"...שיקולים של הרתעת הנאשם הם העומדים בבסיס הענישה המותנית, שכן אם הוא ישוב למוטב, ומעשיו לא יישנו, כי אז הוא יזכה למעין מחילה באשר הוא לא ייאסר בגין המעשים שבהם הורשע..."

"... ככל שהפעלת התנאי היא אוטומטית, כך גדל כוחו המרתיע של המאסר המותנה..." , אולם גם בחריג שבסעיף 56 " ... גלום עקרון ההרתעה" משהוא מאפשר "...להעניק לנאשם הזדמנות נוספת ואחרונה לחזור לדרך הישר..." [ראו קביעת כב' הש' א' א' לוי ב-ע"פ 4571, 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 126ה].

הפעלת המאסר המותנה במצטבר כחלק מההרתעה:

כב' הש' א' א' לוי ב-ע"פ 4571, 4517/04 מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 134ד-ה -

"...לאור ההוראה הקבועה בסעיף 58 ברור כי היחס בין עונש המאסר בפועל בגין ההליך הנוכחי לבין המאסר על-תנאי שנגזר בהליך הקודם, ושהומר עתה למאסר בפועל, הוא יחס של 'הצטברות עונשים'. יש להדגיש, ענישה מצטברת היא ענישה המדגישה מדיניות הרתעתית... , ומדיניות זו הולמת מקרה של עבריין מועד ששב ומבצע עבירות שבגין כבר הורשע בעבר".

51. לאחר שפסקתי כי יש לתנאי תחולה בגזר הדין, ויש להפעיל התנאי ולא להאריכו באין תיק זה מציג הצדק להחרגה ונימוקים יוצא דופן ומיוחדים, ביקשתי למצוא האיזון בכל הנוגע לסיועו של בית המשפט כלפי הבא ליטהר, בסבירות מבלי לאבד התכלית העונשית, ומבלי לאבד את האינטרס הציבורי הכולל. אך טבעי שיתגלו מאמצי נאשמים ערב גזירת הדין להשתלבותם בקבוצה זו אחרת. מתוך שלא לשמה בא לשמה, ולא אחת מתקיימת חזרה למוטב בהכרה שלמה.

52. מתן אמון בהליך אותו עובר הנאשם המלווה על ידי אנשי מקצוע לבניית אישיות אחרת בדרכו של הנאשם, תעסוקתו ודאגתו למשפחתו בה צרכים מיוחדים ומוגבלות של בתו מחייבים איזון ולא איבוד תודעת הציבור, בית המשפט יושיט ידו הימנית אך יעניש בידו השמאלית, לבל ידחה מאמציו של אדם בעלייתו על דרך המלך, אך גם לא ישכח, כי הנאשם נהג בבירונות לשמה, ודרישת האינטרס הציבורי בהרתעת הרבים ובמתחמי הענישה בהתאם לעקרון ההלימה היא ציווי שבדין.

53. אין לך אדם, שאין לו נסיבה לקולה, אך מכאן ועד להתעלם מעבר פלילי מכביד, כאילו הציבור לא קיים בדרישתו להרתיע היחיד והרבים, רחוקה הדרך. יש ליתן מזור עונשי גם מול אובדן הביטחון של המתלונן ושל הציבור, שהוא עצמו הציבור נדרש לשיקום ביטחונו בשגרת יומו. נראה כי אינו דומה נעדר עבר פלילי בעבירת החזקת סכין למעשה אלימות של נאשם בעל עבר פלילי, על ידי סכין החותכת צמיגים ברכבו של אדם - רכב המזוהה עם שגרת חייו ההכרחית היומיומית והמשתבשת בחיתוך הסכין את הצמיגים.

54. גם ההתחשבות לקולה בגין נימוקי הסנגור באה לידי ביטוי באיזון בהקשר גם לעונש עצמו בגין תיק זה וגם בדרך ההפעלה של המאסר המותנה של 5 חודשים ממנו במצטבר חודש אחד בלבד והיתרה 4 חודשים בחופף, נוכח מכלול בשיקולים לחומרה בחומרת המעשה עצמו בעבר המכביד של הנאשם ובתכלית הענישה במסגרת האינטרס הציבורי. יש לזכור כי בפסק דין ת"פ 34985-04-16 מדינת ישראל נ' ברנרדניו, בסופו של יום נגזרו על הנאשם 7 חודשי מאסר לריצוי בפועל זאת משלא הצביע שירות המבחן על סיכויי השיקום, וכן בשל מאסר מותנה בר ההפעלה שהופעל רובו בחופף ומקצתו 2 חודשים במצטבר. עוד נזכור כי מדובר שם בעבירה של החזקת סכין בלבד, בשונה מהמקרה דנן, שבו מדובר בהחזקה של סכין וכן בהיזק לרכב בחיתוך 3 צמיגיו בסכין זו.

55. לפיכך, ראיתי לנכון בחלוף השנים מאז האירוע, להשית עונש מאסר בעבודות שירות ולא מאחורי סורג ובריה, במקום המומלץ על ידי הממונה על עבודות השירות, שיתכן שיוסיף להליך השיקום במיקום זה.

56. מנגד, לא ראיתי לנכון להאריך את התנאי בר ההפעלה למרות מתן האמון בשיקומו של הנאשם, ובתסקיר שירות המבחן והתראותיו, הנאשם בעל עבר מכביד והמאסר המותנה בתיק הקודם לא פעל את פעולתו והגיעה השעה ליישמו ולו חלקית נוכח הודאתו ותחילת מסלול השיקום הנדרש לתקופת זמן והפנמה ערכית אישיותית. הציבור הסביר לא יכול להשלים עם העשרת הביטוי בעת מחלוקת בדרך של חיתוכי צמיגים, תופעה שהפכה לשפה חדשה. רשות ללא רשות לאכיפה וגבייה.

57. ביטחון הציבור מחייב בטוחות עונשיות, איום בענישה ללא יישומה פוגם במוסד זה של העונש צופה פני עתיד כלפי הנאשם וכלפי נאשמים רבים בתיקים רבים בהם בית המשפט פונה לדרך זו מתוך אמונה שיש בה כדי להשלים ולהבטיח תקופה ודרך.

58. לטעמי יש לגזור גם עונש של קנס פיצוי והתחייבות כספיים בשל הרקע למעשה- הסכסוך הכספי, ולהבהיר כי אין משתלם לגבות חוב באלימות לסוגיה. אלימות בגין חוב, תביא להפסד ממון. יש דרך חוקית למצות זכויות כספיות. הדרך קצרה ותלויה ב-5 שורות בכתב יד לבית המשפט כפוף לגובה החוב או בפרו בונו בלשכת עורכי הדין או סנגוריה ציבורית להגיש התביעה ולמצות הדין כולל סעדים זמניים דרסטיים, לרבות עיקולים, עיכוב יציאה מן הארץ, כינוס נכסים ועוד.

59. כמו כן סבור אני, כי יש להורות על צו מבחן להמשך ההגעה של הנאשם לקבוצת השיקום והטיפול פעם בשבוע בשמה התחשב בבית המשפט ולא מיצה הדין עם הנאשם, תוך התחשבות בהודאתו ותחילת מסלולו בדרך הישר ובהפנמת הפסול בעזרת אנשי מקצוע. למרות העבר הפלילי חזרתו לסורו של הנאשם, אינה יכולה להצמיח מחילה מיידית, שכן אין עסקינן במי שאינו מבין מהי אלימות, מהו איום, מהי בריונות, מהי עבריינות, מה משבש אורחות חיי אדם וגורם לו נזק, ומהי הדרך הנכונה והחוקית למצות זכויות כלפי חייב ובעל דין.

60. בגזירת העונש המתאים לנאשם התחשבתי, בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בנסיבות שלא קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין, כאמור לעיל, ובכלל זה האמור בתסקיר שירות המבחן, חלוף השנים, הודאת הנאשם קבלתו הדין, נתתי משקל לשיקולי שיקום וביקשתי להעמיד את הנאשם במיקום נמוך יחסית של המתחם למרות שניתן היה גם אחרת בשל העבר המכביד והתנאי בר הפעלה שיש להפעיל. מיום 10.7.2012 לא חרגתי מידי ברכיבי הענישה ובמסגרת גזר הדין לקחתי בחשבון את הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, בהתאם לסעיפים 40 ו-40ז לחוק העונשין.

סוף דבר

61. מכל האמור, ראיתי לנכון כי יש למקם את הנאשם בשליש הנמוך של המתחם שקבעתי ואני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות והוראותיו ופירוטם כדלקמן:

5 חודשים בגין תיק זה.

1 חודש מאסר במצטבר, והיתרה בחופף, מתוך המאסר המותנה בר הפעלה בתיק פ"פ 6218-11-19. סה"כ 6 חודשי מאסר בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, הנאשם יבצע את עבודות השירות ב-מועצה דתית נתיבות ברחוב חפץ חיים 24 בימים א'-ה' במשך 8.5 שעות עבודה יומיות.

הנאשם יתייצב לריצוי המאסר ביום 25.6.24 בשעה 08:00 במפקדת גוש מרכז של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. המאסר המותנה יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג לרבות איומים או כל עבירת רכוש מכל סוג שהיא.

ג. קנס בסך 2,500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ותכופים החל מיום 10.2.25 ובכל עשירי לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום מן התשלומים במועדו תעמוד יתרת החוב לפירעון מידי, מבלי לפגוע באפשרות מיצוי הסנקציה העונשית בימי המאסר דלעיל.

ד. הנאשם יתחייב התחייבות כספית בסך 5,000 ₪ שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מכל סוג שהוא וזאת לתקופה של 3 מהיום. ההתחייבות תוצהר לפרוטוקול.

ה. הנאשם ישלם פיצוי בסך של 1,500 ₪ למתלונן אביאל ממנ ע"ת 5.

הפיצוי ישולם 5 תשלומים החל מיום 10.2.25 ובכל עשירי לחודש העוקב. אם לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת החוב לפירעון מידי. פרטי המתלונן יועברו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים למזכירות.

את הפיצוי והקנס ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

· בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· מוקד שירות טלפוני בשירות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת בשוברי תשלום). המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, 06 יוני 2024, בנוכחות הצדדים.